

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XII. Nona Classis ex diuinis testimoniis visionum & miraculorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

Prætetea LACTANTIVS lib. 4. cap. 18. & AVGSTINV
lib. 18. ciuit. Dei, cap. 23. referunt hæc carmina Sybillatum de
Christi diuinitate.

Ipsa tuum stulta Deum non agnouisti, sed spinea coronata
corona, horridumq[ue] fel miscuisti. Item illa: Et dabunt De
alapas manibus incestis.

Præterea lib. 6. Sybillinorum circa finem hæc legimus:

Cum Domus effundet stirpem Davidicam, cuius
In manibus rotus mundus, tellus, mare, cælum.

Et infra:

Namq[ue] Dei male sanata tui te notio fugit, Eccl.
O lignum felix in quo Deus ipse pependit, Eccl. Edit.
Non nosti miseranda tuum quem proluit olim
In Iordane Deum, Eccl.

Lib. 8. ponuntur verba Angeli ad MARIAM:
Accipe Virgo Deum gremio intemerata pudico, Eccl.

CAPUT XII.

Nona Classis ex diuinis testimoniis visionum & miraculorum.

PRAEVIDENS Spiritus sanctus Arianam heresim sibi strenuandam, & plurimum Ecclesie nocturam testarissimum esse voluit, eam verificam esse heresim.

PRIMO digitur annis circiter quinquaginta ante exponit Arij heresim, apparuit S. Gregorio Thaumaturgo Virg. MARIA, & cum ea S. Ioannes Euangelista, & Virgine impetrante Ioannes tradidit Gregorio eam fiduci confessionem, in qua prædicatur Verbum, Deus verus, æternus, inutile, increatus, & Trinitas consubstantialis. Refert haec nomen Gregorius NYSSENVS in orat. de laudibus dilectionis Thaumaturgi.

SECUNDUM, paulò ante Arianam heresim reuelauit Deus S. Antonio, ut Athanasius scribit in eius vita, horribilia illa mala quæ Arius in Ecclesia inuestitus erat. Ex quo factum est, ut Antonius nullum Arianum ad montem suum acedere pateretur, sed ut pestem quandam ea toto illo monte fugaret.

TERTIO

TERTIO, circa idem tempus S. Petro Martyri Episcopo Alexandrino, cùm iam prima semina Arianæ hæresis apparere cœpissent, apparuit in carcere Christus ueste scissa à summo vsque deorsum. & cùm S. Petrus rogaret, quid hoc sibi vellet, respōsum accepit, Arius hoc fecit, quia populum meum à me separauit. Scribit BEDA & ADO in Martyrologiis 25. Nouembri.

QUARTO, Arius ipse Constantinopoli in publicis latrini subita ventris solutione occupatus intestina omnia cum vita profudit. Scribunt hæc ATHANASIVS in orat. I. contra Arianos. RUFINVS lib. 10. hist. cap. 13. Gaudentius in epist. ad Paulinum. Epiphanius hæresi 68. & 69. & alij. Addit Athanasius in epistola ad Serapionem fratrem, antequam hoc fieret, Arium Constantino iurciurando affirmasse, se Catholicam fidem colere: à Constantino autem audiuisse: Si recta est fides tua, bene iurasti: si autem impia est, Et tamen iurasti, Deus pro iuramento condemnnet. Dcinde cùm vellet Arius vi in Ecclesiam intrare, scribit ibidem Athanasius. S. Alexandrum Episcopū Constantinopolitanū orasse Deum, ut si permetteret Arium ingredi Ecclesiam, tolleret se de hec mundo, sin autem Ecclesiæ parceret, tolleret Arium. Ex quo intelligimus non casu factum fuisse, ut tam fœda morte Arius extingueretur, sed planè Dei prouidentia singuli, qui ea ratione implere voluit, & pij Principis comminationem, & sancti Pontificis orationem: Ipse Dominus, inquit Athanasius, indicem se prabens Arianam hæresim condemnauit.

QVINTO, cùm LUCIVS Episcopus Arianus Catholicos vbiique persequeretur, Monachi his verbis miracula faciebant: In nomine Iesu, quem Lucius persequitur, surge Et ambula. Scribit Rufinus lib. II. hist. cap. 4.

SEXTO, S. Hilarius ab Arianis in exilium relegatus, insulam quandam solo imperio & præsentia sua à serpentibus liberavit, postmodum etiam mortuum ad vitam reuocauit, ut scribit Fortunatus in eius vita.

SEPTIMO, S. MARTINVIS, vt Sulpitius scribit, adeò vehementer Arianis resistebat, vt publicè virgis cæsus, & à patria expulsus fuerit, cùm interim innumerabilibus quotidie miraculis coruscaret.

OCTAVO, S. BASILIVS cùm quæstio esset de quadam Ecclesia, vtrum eam Catholici, an Ariani possidere darent, conditionem illis obtulit, ut Ecclesia firmissimis regulis clauderetur, & eorum esset, qui iuxta suam fidem ortes, solo verbo, nulla vi alia externa adhibita, eam aperte. Accepta conditione priores Ariani diu orantes, iuxta fidem suam nihil efficere potuerunt: Deinde Basilio cum Catholice orante, tanta vi continuò forces Ecclesie aperte sunt si verba illa tonitrua quædam fuissent. Scribit hoc Ambrochius in vita Basili.

NONO, cùm IVSTINA Imperatrix Ariana cum suis Ambrosium & Catholicos persequeretur, reuelauit Deus a dem Ambrosio corpora incorrupta sancti Geruasi & Prothasij, & per ea cæcum illuminauit; multaque alia credidit miracula, fuisse autem hæc ad Arianorum confusio[n]em, docet AVGVSTINVS lib. 9. confess. cap. 7. & idem etiam post ex eo quod Ariani, quantum poterant, ista miracula colomniabantur, ut ipse Ambrosius testis est in sermone de S. Gerasio & Prothasio.

DECIMO, scribit VICTOR VTICENSIS lib. 1. de p[ersecutione] Vandala, cùm sancti Martyres pro fide Catholica ab Ariani flagellarentur usque ad ossium denudationem, sa[nt]e accidisse, ut sequenti die diuino miraculo columnes conspicerentur. Lib. 2. idem auctor scribit, a s[an]cto Genio cæcum illuminatum eo ipso tempore, quo Ariani Catholicos maximè vexabant. Lib. 3. scribit, aliquot Catholicis hominibus iussu regis Ariani linguas radicibus cu[m] fuisse, & eos tamen semper loquutos optimè quou[a]querunt, cuius miraculi meminit etiam S. Gregorius lib. tertio Dialog. cap. 32. ac dicit se loquutum cum quodam Episcopo sene, qui vnum ex illis viderat sine linguis loquentem.

VNDÉCIMO, idem GREGORIVS eodem lib. 3. cap. 30. & 31. tria mirabilia narrat, quæ suo tempore accidunt: PRIMVM accedit in urbe Spoletana. Cùm enim Arianus Episcopus in Ecclesia sancti Pauli intrare, & suo errorie Ecclesiam dedicare vellet, Catholici metuentes, Ecclesiam lampadibus omnibus extinctis, diligentissimè clauerunt sed cùm accederet Arianus cum suorum grege imperun facturus

facturus, continuò omnes portæ simul magno fragore edito per se patuerunt, & effuso cœlitus lumine, lampades omnes accensæ sunt, sed simul cœcitate Episcopus percussus est, tantoque terrore omnes affecti, ut intrare ausi non fuerint, sed Episcopum suum cœcum effectum in domum suam confusi retulerint. SECUNDVM Romæ accidit; nam cum Ecclesiam quandam, quæ Arianorum fuerat, ipse B. Gregorius introductis Sanctorum reliquis reconciliasset, Diabolus in specie horrendæ suis exiuit. Item nubes lucidissima super altare descendit, & simul ingens suauitas odoris in eum omnem locum effusa est, lampadesque omnes accensæ diuinitus. TERTIUM in Hispania, ubi cum Herminigildus regis Filius à Patre Ariano propter fidem necatus esset, visæ sunt noctu circa eum lampades accensæ, & Angelorum cantus à multis est auditus.

DODECIMO, ut scribit GREGORIVS Turonicus lib. 2. hist. Franc. cap. 3. cum in Africa Cyrola quidam Patriarcha Ari-anorum Catholicos persequeretur, & eodem tempore tres sancti Episcopi, Eugenius, Vindemialis, & Longinus, qui præter ceteros ei resistebant, omnes miraculis coruscarent, voluit etiam hæreticus miraculum facere. itaque cuidam quinquaginta aureos numerauit, ut se cœcum fingeret, sed dum transeunte per viam Cyrola, ille cœcum se simulans Cyrolæ auxilium postularet, accessit Cyrola, & oculos eius tetigit, imperans ut videret in signum veritatis, quam prædicabat, repente verò tantus ardor oculos illius miseri occupauit, ut coactus fuerit manibus eos comprimere, ne è fronte exilirent; tum verò detexit dolum, & fidem Catholicam alta voce confessus, a sancto Eugenio signo crucis repente curatus est.

His igitur, aliisq; diuinis testimoniis satis aperte probatur, eorum sententiam Deo inimicam esse, qui Dei Filium Deum verum esse negant. Sed iam tempus est, ut ad confirmandam Spiritus sancti diuinitatem accedamus; quæ erat quinta pars disputationis institutæ.

